

små butiksindehavere; det er dem, der skal lade livet.

Hvilke kræfter der har ført frem mod den her konklusion, skal jeg ikke tage op, men det er i hvert fald en historisk vigtig opgave at afdække det her forløb.

Vi må konstatere, at regeringen, jeg sagde regeringen, regeringen, men herunder også miljø- og energiministeren, har valgt fuldt ud at acceptere denne løsning, og at miljø- og energiministeren har valgt i sin politiske karriere at skifte over fra Auken 1 til Auken 2. Det blander Enhedslisten sig ikke i, men Enhedslisten blander sig i de handlinger, som Auken foretager.

Regeringen har tilladt, at der bygges et storcenter indeholdende et butikscenter på mange, mange kvadratmeter – alt for mange – og en dagligvarebutik på 17.000 m², og man siger så: Jamen den flytter vi lige, for vi havde et lille overskud inde i København, vi flytter lige et såkaldt stormagasin, som i øvrigt var nedlagt, men i hvert fald en butik, der er langt over fem gange mere end planlovens 3.000 m².

Er det muligt at komme ud af dette morads? Så er vi tilbage i de taktiske betragtninger.

Jeg har noteret mig, at Socialistisk Folkeparti i den her diskussion har valgt en position, hvor Socialistisk Folkepartis handlinger indebærer, at der intet sker, absolut intet sker. Det er hr. Jørn Jespersen, der kører sololøb.

SF kunne også have valgt en anden strategi; SF kunne have valgt at være med i hr. Ole M. Niensens forslag. Hvad var der så sket? Ja, så er hr. Jørn Jespersens argument, at så var der ikke sket noget. Jo, det er lige præcis det, der var, vil jeg gerne sige til hr. Jørn Jespersen.

Hvis hr. Jørn Jespersen – og hr. Jørn Jespersen kan nå det endnu – valgte at skrive under på det forslag til vedtagelse, som er fremsat af hr. Ole M. Nielsen, ville der ske det, at regeringen, og herunder miljøministeren, ville få en kritik, og denne kritik ville ministeren ikke kunne sidde overhørig. For diskussionen går nemlig på, om nogle af de handlinger, der er begået her, skal have præcedens eller ikke præcedens, og derfor er der behov for maksimal kritik og så selvfølgelig, at planlovens venner står sammen om at re-evaluere denne planlov, men det forudsætter godt nok erkendelse først.

Men jeg kan konstatere, at SF ikke vil være med i denne sag. Jeg forstår fortsat ikke motiverne, idet jeg jo har mødt mange SF'ere, der har udført et prægtigt stykke arbejde i den her sag, bl.a. på Amager.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Et gennemgående tema i hele diskussionen har været, om det, der er sket ved den samlede løsning for hovedstadsområdet, vil danne præcedens eller skabe retsikkerhed i resten af landet. Til det spørgsmål kan jeg svare klart nej. Vi har behandlet en lang række sager efter det, og ingen har nogen sinde påberåbt sig, at der skulle være ændret praksis som følge af det her. Og vi er snart færdige med alle amterne.

I øvrigt var et af de væsentligste argumenter for mig i forhandlingerne med hovedstadsområdet – som jo ikke var nemme – netop, at vi havde en løsning, som var godkendt i Århus Amt, og som efterlevede planlovens formål, intentioner, bestemmelser osv. Det har jeg stået fast på hele vejen igennem, og det vil jeg stadig væk stå fast på. Så jeg mener ikke, der er noget præcedensproblem.

Derimod kan der godt være – også fordi selve den offentlige diskussion kan give anledning til det, og nogle af de ting, der har været citeret i dag, også kan give indtryk af, at der i offentligheden er usikkerhed – behov for at præcisere, hvordan reglerne er.

Jeg vil gerne til hr. Kalnæs sige, at jeg ikke har givet tilsagn om stramninger. Jeg har givet tilsagn om præciseringer. Det, man skal være opmærksom på, er, at den lovgivning, vi i sin tid vedtog, og som regeringen har givet sin tilslutning til, ikke er en lovgivning mod centre. Det er en lovgivning mod *eksterne* centre. Det er ikke mod fornyelser, udvikling, bygning af flere butikker osv. osv., det er et spørgsmål om butiksstørrelser. Og vi har prøvet at efterleve det meget, meget strikte.

Mange har sagt: Jamen det her er en lovgivning, der er til fordel for de store byer, hvorimod den ikke er til fordel for de små byer. Det er bestemt ikke de mindre bysamfunds opfattelse. Tværtimod er der – jeg tror, at hr. Kalnæs var inde på et enkelt konkret eksempel – fra de mellemstore og mindre byer en meget massiv opbakning bag denne her lovgivning.

Derimod – kan man vel godt sige, uden at det kommer til at fremtræde som et eller andet Oxfordmøde – har de værste holmgange været med centerkommunerne, som jo ofte har borgmestre, der har den samme partifarve som jeg.

Jeg har stået fast hele vejen igennem, og det har været mit ønske at gøre det. Men Folketinget har vedtaget en lov om, at der skal være en ny by derude. Jeg har i offentligheden givet udtryk for, at jeg ikke personligt synes, det er en god